

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Principia Juris Canonici : Ex Libro ... Decretalium Gregorii
IX. Pontificis M / Antehac In Alma & Archi-Episcopali
Benedictina Universitate Salisburgensi**

König, Robert

Salisburgi, 1725

VD18 80460518

13. De ordinatis ab Episcopo, qui renuntiavit Episcopatu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61781](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61781)

dist. 50. quod si verò notus & aliàs dignus fuerit, ut diximus, sine prævio examine admitti potest; furtivè tamen semet Ordinandis ingerens, & ordinari permittens suspensionem incurrit, & nequit in Ordine suscepto ministrare, vel ad superiorem ascendere sine dispensatione, quæ ita demum Episcopo permittitur, si non fuerit facta inhibitiō sub pœna excommunicationis, aut si furtivè ordinatus Monasterium ingrediatur, ibique laudabiliter versetur. *c. 1. & 3. de eo, qui furtivè Ordines suscep.*

§. VIII.

10 *Alterum Scrutinium*, quod in ipsa ordinatione faciendum est, & de quo agitur in *c. un. h. t.* in eo consistit, ut Episcopus in actu Ordinationis quærat, an ordinandi digni sint, ut eis Ordines conferantur? cui quæstioni olim Archi-Diaconus (ad quem spectabat Ordinandos examinare, dignosque Episcopo ad Ordines præsentare. *c. 7. de Offic. Archi-Diac.*) respondit: *quantum humana fragilitas nôsse finit, scio & testificor illos dignos esse, hodie autem quibusdam locis vel Capellanus vel Diaconus respondet Episcopo per eadem verba, P. Engl. h. t. n. 8.*

TITULUS XIII.

De ordinatis ab Episcopo, qui renuntiavit Episcopatu.

SUMMARIA.

1. Episcopus renuntians loco rectè confert Ordines.
2. Renuntians loco & dignitati non nisi minores conferre potest.
3. Pœna ordinati ab ejusmodi Episcopo.

Supra in tit. 1. n. 7. probavimus, Ministerium ordinarium Ordinationis esse Episcopum consecratum. Subsequitur hic quæstio: an etiam Episcopus, qui Episcopatu renuntiavit, Ordines conferre possit? quæ juxta

c. 1. h. t. sub distinctione resolvitur: an Episcopus retenta dignitate loco tantum, id est, officio & administrationi Episcopali renuntiaverit; an verò, tum loco, tum dignitati & titulo Episcopali, zelò v. g. ingrediendæ Religionis, aut metu promeritæ depositionis? Illo casu vice alterius Episcopi ab eo rogatus rectè quoslibet ordines conferret: quia renuntians manet Episcopus. *c. 2. §. sicut de Translat.* Hoc autem posteriore casu cum licentia ordinarii, seu proprii ordinandorum Episcopoli licitè & validè dabit Ordines minores: hos namque qui scienter à tali Episcopo recipit, eorum executione caret, donec S. Pontifex dispensaverit. Secus est, si quis ignoranter recipiat, tunc enim (nisi crassa & supina fuerit ignorantia) Episcopus dispensare potest, sicut & cum ordinato ab Episcopo deposito vel excommunicato. *c. 2. h. t.*

TITULUS XIV.
De Ætate, & qualitate, & Ordine præficiendorum.

SUMMARIA.

1. Usque 3. Quæ ætas ad singula beneficia sit necessaria?
8. Hastians de legitima ætate ad beneficium nequit promoveri.
9. 10. 11. 12. In præficiendo considerantur natales
13. Genus. 14. usque 20. conditio personæ.
21. Morum probitas. 22. Scientia. 23. Integritas fidei. 24. & fama.
25. An occulto impedimento laborans possit acceptare beneficium oblatum?
26. Beneficia conferenda sunt dignioribus.
27. Laicus est incapax beneficii etsi mox primam tonsuram certò suscepturus sit.
28. Usque 35. Quis & qualis Ordo ad singula beneficia requiratur?
35. Num suscipiens simplex beneficium animo non perseverandi in statu Clericali teneatur ad restitutionem fructuum?

Cum